

השלטון הבריטי: במרחק מאות מטרים ממוסדות השלטון הבריטיים, עולה המרכז המסחרי בירושלים באש. אנשי המגן העברי מנסים להגיע לשם, אך בינם ובין האספסוף הפרוע עומדים השוטרים האנגליים — שומרי השלום.

היה לנו למונים...

המדינה כבר הפכה חלק היינו היומיומיים, הרגילים, האפורים. קשה לזכור שפעם היה הכל אחרת. קשה להאמין שאמנם היינו אלה, שקראנו (או הדבקנו) כדוים בלתי-חוקיים על הקירות, שהאזנו בלילה לנשימת מנפים זרים ברחובות הריקים בעוצר. ובכל זאת, כדאי לזכור, כי בכואנו לערוך את מאוזן המדינה, לסכם את כל הטוב והרע שבה, אסור לשכוח: פעם היו זמנים אחרים, הם לא מצאו הן בעינינו. המדינה היא שחיסלה אותם.

ועדת קבלה: המעפילים, בדרך כלל, מצליחים לעלות על אדמת ישראל אולם רק לשעות ספורות. אניית הקרב, ששבתה אותם, מוסרת אותם ליד הכלניות, הדואגות להעברתם לאניות הובלה ולמחנות קפריסין, אחרי חיטוי חימי.

פורצי ההסגר: לאורך החוף מסיירות אניות משמר של הצי הבריטי, האורבות לספינות מעי פילים. רק במקרים נדירים מגיעות הספינות.

הפיל על הדשא: בוקר אחד, הוכרו מצב צבאי — אסור לצאת מן הבתים. רק כעבור 24 שעות הותר לתושבים לצאת לרחוב. כל העיר היתה כלוב נעול, והמנעול — מבצע הפיל.

מות לפולש הזר! בעיני אנשי המחטרת היה כל אנגלי מטרה לכדור. חברי השוטרים שנהרגו מכסים את גוויתו.

